

CLIVE WILMER

Jelenés

*Ki vagy te, ki olyan váratlanul
léptél elő a fényre
hogy „istennő” rá a legjobb szavam?
másképp hogyan nevezzem*

*ezt a szépen-túli szépet, a remekebe-
testesült benned-valót, ami
megaláz, mert szinte
attól rettegünk,*

*hogy nincsen vissza út – bár visszatérni
az elvesztett látomásból
igazán nem kívánunk?
Leginkább téged*

*kívánlak, itt és most, igaz, hogy eddig
nem vágyhattam arra, ami
nekem titok maradt –
bár tudjuk, nem lehet*

Clive Wilmer 1945-ben született Dél-Londonban. Tanulmányait a cambridgei egyetemen végezte. Ugyanitt tanít jelenleg angol irodalmat. Eddig öt verseskötete jelent meg, köztük egy válogatás (*Selected Poems*, Carcanet, Manchester, 1995). Wilmer a klasszicizáló későmodernség költői közé tartozik, nem pártolt el a rímeléstől, de vannak ritmizált szabadversei is. Tematikáját tekintve Wilmer gyakran szentel verset művészeknek, illetve képzőművészeti alkotásoknak. Jól ismeri és sajtó alá rendezte John Ruskin és William Morris írásait; két évig élt Itáliában, Páduában tanított, verselményeinek egy része ezért olasz tájakhoz és műemlékekhez kötődik.

Wilmer nemcsak jelentős költő, hanem kiváló műfordító is. Számos európai nyelvből fordít, de a legtöbbet magyarból. A hetvenes évek eleje óta együttműködik Gömöri Györggyel – társfordításaik eddig négy kötetet eredményeztek. Radnóti Miklós válogatásuk (*Forced March*, Carcanet) 1979-ben jelent meg, két Petri György kötet pedig (mindkettő a newcastlei Bloodaxe kiadónál) 1991-ben és 1999-ben. Gömöri György angolnyelvű kötetében, a Gross Arnold fedőlapjával megjelent *My Manifold City*-ben (Alba Press, Cambridge, 1996. II. Kiadás, 1998) szereplő versek többségét is Clive Wilmer fordította a szerzővel közösen. Az angol Radnóti-kötet Artisjus-jutalmat kapott, az *Eternal Monday* c. második angol Petri-kötet pedig 2000-ban bekerült a Weidenfeld Translation Prize évi fordítói díjának a döntőjébe. 1998-ban a Magyar PEN Club Ady-emlékéremmel jutalmazta Wilmer fordítói munkásságát. (G. Gy.)

*álmodni földi édenről a föld
bűnbeesése nélkül.
Tested éppúgy anyag,
akár a föld, de más*

*világot idéz álomi illata...
Ó gyöngéd lány, ki reszketsz,
ha megérintelek és én is
remegve érintem tested,*

*villámfény vagy te a sötétben, a napot
ünneppé rombolod, de az
mégis ragyog, mert íme:
jelenés tanuja voltam.*

Haydnra és Mozarra

*Mindkettőtök hallása remek volt és nincs felőle kétség,
Még valami, amit zsenialitásnak hívnak; én mégis úgy látlak
Zongorátokra hajolva, mint két embert munka közben,
Ki ujjhegyekkel elúzi a gondot, s a vizsályt.
Míg dolgoztatok, nem kellett, hogy elcsüggedsen, amit
Tudatok nyomorról, kizsákmányolásról,
Értetlen gőgről, tudatlanságról,
Csalódásról, fájdalmas veszteségről. Ezek elől
Csorbíthatatlan formákhoz nyúltatok, mivel
Bennük a kegyelem szavát véltétek hallani,
Kegyelmét, mely elménkben visszhangozza a rendet.*

Lányom esküvőjére

Tamsinnak és Chrisnek szeretettel

*Egy fénykép. Rajta erdős vidék
Tavasszal, s egy kislány. Két év körül lehet.
Komoly arccal néz a lencsébe még,
Bár az előbb mosolygott. Félelem
Bujkál a lány szemekben? Nem;
Bizalom, noha félszből fakad.
Az erdők most csöndesek és az ernyhe
Levegőben friss rügyek bomlanak.*

*Felnőtt nő már a gyermek, s most is oly
Komoly szemekkel nézi kedvesét,
Majd nevet, felvetett fejjel, ahogy szokott.
Milyen öröm. Ez. Chris, nem új neked:
De ez lányít meg sok sziklás helyet,
S teremt vadonból nyájasabb világot.*

GÖMÖRI GYÖRGY fordításai

